

АВТОШЛЯХОВИК

№ 4 січень 2014

Газета Полтавського будівельного технікуму транспортного будівництва

Вічне слово

З-поміж безлічі книг, з якими має справу історія світової літератури, поодинокі виділяються ті, що ввібрали в себе науку віків і мають для народу значення заповітне. До таких належить «Кобзар», книга, яку народ український поставив на перше місце серед успадкованих з минулого національних духовних скарбів.

Дивовижна доля цієї книги. Поезії, що входять до неї, складались на тернистих дорогах поетового життя, писались то в мандрах, то в казематах, мережились при світлі білих ночей Півночі і в пісках закаспійських пустель, під самотнім сонцем вигнання. Хоча більшість поезій написані поза межами рідного краю, наскрізно струменить у них світлий образ Дніпра і мріє синя далеч українських степів. На випадкових аркушиках паперу та в захлавлених книжечках поетова рука прихапцем, покрадьки записувала рядки, що стануть дорогими для цілого народу, донесуть до нього крізь усі перепони віщі і вічні слова.

Книга формувалася поступово, рік за роком, формувало її саме поетове життя, і все найістотніше із цього життя, з великого життя українського кріпака Тараса Шевченка – від його юності й до останнього подиху, – ввібрав у себе цей класичний розмірів томик, збірник поезій, що його в хвилину творчого осяяння було найменовано «Кобзарем». 27 січня 1860р. вийшов друком повний «Кобзар» Тараса Шевченка. Відтоді, впродовж багатьох десятиріч, книга ця буде настільною книгою – кожного українця.

У «Кобзарі» поет висловив насамперед самого себе, свою особистість, від першого й до останнього рядка книга виповнена індивідуальним поетовим почуттям. Тут його, Шевченків, темперамент, його щира й беззахисна у своїй відкритості душа. І мова його, і тільки йому властивий тембр голосу. Тут не позичені знання, а його власний, у розвитку відтворений розум мислителя, могутній інтелект, що спрагло дошукується істини, простежує людське життя у всеоб'ємності – в конкретній долі сестри-кріпачки і в історичній долі цілих народів. Усе своє, особисто шевченківське, індивідуально забарвлене. Однак мистецтво тому й мистецтво, що воно здатне творити чудо: особистий, внутрішній світ Тараса Шевченка, переллятий в литво мистецьких синтезів, постав у ліриці й поемах «Кобзаря» в таких художньо-образних виявах, у такій правдивості й глибині індивідуальних переживань,

що в них і сам народ упізнав свою душу, прочитав свою історію, прозирнув у своє майбутнє.

Подвиг Шевченка, всю вибухову силу його поезії можемо збагнути, лише уявивши, серед якої мертвотної тиші вона пролунала, проти якого «чудища стозевого» підняла свій меч. То була епоха, що вішала декабристів, убивала на дуелях найкращих своїх поетів, гнала в кайданах у рудні Сибіру найшляхетніших своїх синів, послідовно розтерзуючи їх.

Оспівати свободу в умовах кріпосницької держави, серед олов'яних буднів жандармської дійсності – це значило висловити (а для багатьох навіть і відкрити) провідну, найважливішу істину життя, вивістити людям у формі поезії те, що для них було за тих умов найсуттєвішим.

Улюблений герой Шевченкових поезій – витязь народний, повстанець-гайдамака, козак-запорожець, що виступає оборонником рідного краю, носієм народної правди й честі. Вістря знаменитої Шевченкової сатири – зброї, що ставала в його руках такою несхибною, – спрямоване передовсім проти різних утискувачів, прийшлих і доморощених, проти царів та їхніх сатрапів-посіпак, проти поміщика, чия кріпосницька сваволя не знає меж, проти душителя й запроданця, що «за лакомства нещасній» ладен відректися від найсвятішого. У вірші «Бодай кати їх постинали» поет у формі гіркогo афоризму ще раз викарбує свою заповітну думку: «Де нема святої волі, не буде там добра ніколи...»

«Кобзар» належить до найволелюбніших книг усіх часів, він наскрізь наповнений прагненням волі, передчуттям її неминучості. Поняття свободи найчастіше постає в Шевченка не у вигляді туманно-абстрактної мрії, а відтворюється як категорія соціально-конкретна, наснажена революційним змістом, закликом до дії, до солідарності народів. Якби Шевченко нічого більше не написав, крім своєї геніальної поеми «Кавказ», він і тоді зажив би довічної шани потомків.

«Кобзар» не став і, сподіваємось, ніколи не стане книгою архаїчною. Це книга, без якої й сьогодні духовне життя людини було б неповним, книга ця з тих, що їх адресовано кожному поколінню живущих. Сучасна людина, якщо вона носить в душі високі ідеали, неминуче дійде духовного контакту з витвором українського генія.

підготував Власенко М.Д.

Бібліотека – джерело інформації

Сьогодення потребує від людини не тільки певної суми знань, умінь та навичок, а, що набагато важливіше, самостійно здобувати й використовувати на практиці нові знання, вміння співпрацювати, адаптуватися до нових обставин, знаходити шляхи вирішення життєвих проблем. Саме у цьому напрямку спрямований навчально-виховний процес технікуму.

Діяльність бібліотеки покликана допомагати студентам краще оволодівати програмним матеріалом, збагачуватися знаннями, розширювати словниковий запас, розвивати культуру читання, засвоювати соціальний досвід свого народу, залучати їх до духовних та культурних надбань, традицій, звичаїв, сприяти формуванню національної свідомості.

Виходячи з цього, наша робота організовується за такими напрямками:

- інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу;
- підвищення інформаційної культури студентів;
- формування навичок систематизації та особистої оцінки інформації;
- сприяння самоосвіті студентів і викладачів;
- освоєння нових бібліотечних технологій;
- збільшення фонду електронної бібліотеки;
- проведення систематичної роботи по збереженню книжкового фонду.

Книгозбірня працює над тим, щоб студенти ставилися до бібліотеки як до джерела інформації, як до осередку, де не лише можна поповнити свої знання, але й поспілкуватися з цікавими людьми, однокурсниками.

Для забезпечення читачів необхідною для навчально-виховного процесу літературою опрацьовуємо каталоги видавництва України, проводимо бесіди з викладачами та студентами. Ознайомлюємо з новими надходженнями до бібліотеки шляхом оформлення книжкових виставок, бібліографічних оглядів, презентацій технічної літератури.

Для якісного інформаційного забезпечення студентів проводимо систематичну роботу з метою збереження та розширення книжкового фонду, формування ядра фонду, основою якого є українська книга. Загальний фонд бібліотеки налічує понад 45 тисяч примірників.

У бібліотеці оформлені постійно діючі тематичні виставки й виставки до знаменних і пам'ятних дат:

- «Моя країна – Україна»,
- «Наш край – наша історія»,
- «Визначні події і дати»,
- «Здоровий спосіб життя»,
- «Тематика сьогодення»
- «Новини світу техніки»

Пропагуємо серед студентів періодичні видання з метою використання їх матеріалів при написанні рефератів, творчих робіт, курсових та дипломних проектів, а також пошуку цікавих матеріалів для підвищення інтелектуального рівня читачів. Найбільш затребувані фахові журнали: «Автошляховик України», «Сучасна автомайстерня», «За рулем», «Автомир».

Бібліотека технікуму розширює співробітництво з міськими бібліотеками. Вже стали традиційними проведення “круглих столів” з працівниками обласної бібліотеки для юнацтва ім. О.Гончара.

Завідувач відділу маркетингу Рисенко Н.А. розповіла про історію бібліотеки, познайомила студентів з роботою підрозділів: відділів абонементу, періодики, мистецтв. Нашим студентам було цікаво послухати про відділ технічної літератури, який налічує 3 тис. книг та понад 50 назв періодичних видань. При бібліотеці діє «школа самовиховання». Ведуча занять Гайдученко Г.В. розповіла про сучасні інтерактивні форми роботи з молоддю: тренінги, рольові ігри, семінари, диспути, психологічні години, тестування.

Студенти групи 26-М відвідали міську бібліотеку №5. З цікавістю слухали розповідь бібліотекаря про книжковий фонд, який багатий на сучасні енциклопедії та довідкову літературу. Це єдина бібліотека в Полтаві, де зберігається підшивка газети «Зоря Полтавщини» з 1946 року. Колектив бібліотеки бере участь у програмі «Бібліоміст» і в якості виграшу отримав Інтернет – послуги для вільного користування читачами. Це зацікавило наших студентів і вони після екскурсії залишилися працювати в Інтернеті.

В бібліотеці є доступ до мережі Інтернет. Студенти мають можливість користуватися навчальними матеріалами в електронному вигляді, а саме: електронні підручники та посібники, методичні розробки викладачів для самостійної роботи, практичних та лабораторних занять, курсового та дипломного проектування. На даний час кількість методичних розробок викладачів в електронному вигляді – 275 найменувань.

Мак. М.М.

Топ-10 сучасних українських письменників. А ти кого читаєш?

Щоб досягнути всі дрібні, проте такі важливі нюанси свого часу, потрібно читати якісну художню літературу тої країни, в якій живеш. Be In Trend підготував список з десяти українських сучасних письменників, твори яких варто читати: Жадан, Андрухович, Дереш, Забужко та інші. Роль письменника у суспільстві надзвичайно важлива. Письменник – це очі, думки та совість суспільства. Чесність, спроможність хоробро дивитися у вічі дійсності і відкрито говорити правду – являють справжнього письменника. Його пильні спостереження, влучні здогадки та передбачення є відгуком часу.

Сучасне українське літературне поле достатньо широке. Для того, щоб у деякій мірі з ним ознайомитися для початку ми б порадили почати з книги Ірини Славінської «33 герої укрліт», в якій українська журналістка та перекладачка розгортає діалог із відомими сучасними письменниками України. У формі інтерв'ю вони розповідають про свої думки та натхнення, про теми для роботи, професійне та особисте, цінності у житті та пріоритети. Ці знання є дуже важливим ключем до розуміння власне творчого доробку сучасних українських письменників.

Отже, обираючи з доволі багатого поля української художньої літератури, ми виокремили 10 авторів, з творчістю яких варто ознайомитися:

Український письменник, поет, перекладач **Сергій Жадан** видав низку цікавих та сильних творів. Його літературні праці перекладаються багатьма мовами, деякі з них вже отримали

національні та міжнародні нагороди. Темою для своїх творів Сергій Жадан обирає пострадянську дійсність в Україні, змальовуючи реальне життя своїх співгромадян. Тому стиль його письма – це жива розмовна, інколи нецензурна, лексика. Його творчість надзвичайно цікава також тим, що являється уособленням його активної соціальної позиції: Жадан є учасником політичних акцій протесту та протестів проти цензури слова в Україні.

Юрій Андрухович – один із найвідоміших сучасних письменників в Україні. Його творчість має неабиякий вплив на стан сучасного українського літературного процесу. За кордоном художні та поетичні праці Андруховича перекладалися одинадцятьма мовами, в тому

числі штучною мовою есперанто. Окрім літературної діяльності, Юрій Андрухович також проявляє себе у видавничій справі: на початку 90-х років він разом із письменником Юрієм Іздриком почав видавати перший в Україні постмодерністський журнал «Четвер».

Свою першу книгу **Любко Дереш** видав у 17 років. На сьогодні він один з найвідоміших українських письменників нового покоління. Його твори перекладалися кількома мо-

вами, а саме можна знайти німецьке, польське, італійське та сербське видання. Головними героями творів Дереша стають підлітки та їхні цікаві, непередбачувані, часом незвичні історії життя. Він намагається завжди правдиво передати сучасність, тому пише живою розмовною мовою, від чого у творах з'являється сучасний сленг та лайливі слова.

«Рух далі є більш важливим, ніж зовнішня оцінка. Якщо негативних зовнішніх оцінок багато, то може виникати сильне відчуття осуду. Все це, так чи інакше, ліки від неправильного розуміння свого положення у світі.»

Оксана Забужко – українська поетеса, письменниця, літературознавець, публіцист. Починаючи з

1996 року, коли вийшов її роман «Польові дослідження з українського сексу», вона залишається у ряді перших найвизначніших українських письменників. Її вірші перекладали на шістнадцять мов світу. У своїй творчості Забужко прагне переосмислити українську ідентичність. У прозових творах вона порушує питання довкола гендерних тем, зміни гендерних стереотипів та парадигм.

«В українському суспільстві нема письменника як професії. Це радянська інерція, коли був письменницький цех, і письменником був той, хто мав посвідчення Спілки письменників.»

Письменниця, поетеса та сценарист **Ірен Роздобудько** сміливо експериментує зі стилями, жанрами, темами, сюжетами й героями. Її творчість в основному

складають романи та оповідання. У 2000 році вийшла її перша книжка «Пастка для жар-птиці». На сьогоднішній день її творчий доробок нараховує вісімнадцять книжок і п'ять фільмів, сценаристом котрих вона виступає.

«Твір приходить від початку до кінця. Спочатку виникає маленька дрібниця. Достатньо побачити відірваний гудзик на підлозі маршрутки. Перетворюючись на нього і дивившись на цей людський ліс, який не звертає на тебе увагу.»

Продовження на наступній стр.

Письменники **Тарас Прохасько** разом із Юрієм Андруховичем та Юрієм Іздриком вважаються представниками так званого станіславського феномену – феномену групи письменників та художників в Івано-Франківську (у 1939 –

1962 рр. місто мало назву Станіслав), у творчості яких найбільше представлені цінності українського постмодерну. Тексти Прохаська філософські, вдумливі та «неквапливі». У багатьох його книгах зустрічається автобіографізм, а твори написані у формі щоденників підкуповують своєю відвертістю й нагадують інтимні сповіді. Книга Прохаська «БотакС» у 2011 році була визнана Книгою року.

«Сила літератури полягає у її непередбачуваності. Це можна порівняти з більярдом, коли ти не знаєш, як саме розіб'ються кулі. Всі одкровлення у літературі є несподіваними. Доволі часто вони зовсім не збігаються з нашими очікуваннями.»

Письменник **Юрій Винничук** представляє старше покоління українських літераторів. Для його творчості характерно поєднання елементів фантастики, чорного гумору, еротики та постмодерністської пародії. Винничук виступає активним критиком нинішньої влади та має власну чітко виражену соціальну позицію. Його твори перекладалися в багатьох країнах світу, а сам він є автором перекладів з кельтської, англійської та слов'янської мови.

«Сьогодні в Україні немає жодного історика, рівня Грушевського, жодного публіциста, рівня Донцова, жодного етнографа, рівня Гнатюка, жодного композитора, рівня Леонтовича, жодного письменника, рівня Франка або Винниченка. Народ зостався сам на сам, а еліта все ще перебуває у підлітковому віці.»

Письменник, поет, культуролог **Юрій Іздрик** один із творців вище згаданого станіславського феномену. Іздрик заявив про себе як неординарний митець, творчість

якого пролягає у різних художніх вимірах – свою літературну творчість він вдало поєднує з музикою, перфоменсами, деякий час також займався живописом та ілюстрацією. На сьогоднішній день вже другий рік поспіль Юрій Іздрик займається спільним музичним проектом з поетом та музикантом Григорієм Семенчуком «DrumТІатр».

«От часто кажуть, мовляв, українці – “незріла нація”. Це порожня формула. Бо навіть не про націю йдеться, а про спільноту в переважній більшості вкрай інфантильних, безвідповідальних людей, до того ж із заниженою самооцінкою.»

Олександр Ірванець – поет, прозаїк, драматург та перекладач, відомий своїми сатирично-іронічними віршами, скандальними п'єсами, есе, романами,

відвертими висловлюваннями. Його поезії та драматургія перекладалися англійською, німецькою, французькою, польською, шведською, російською, білоруською та хорватською мовами. П'єси Ірванця ставилися на сценах Німеччини, Люксембурга, Казахстану.

«Мені б хотілося, щоб пропорція мінорної поезії все-таки зменшувалася в українській творчості. Цей такий плач над собою, він негарний. Хочеться чогось світлого та оптимістичного. Як би важко не було, а важко насправді, але якщо будеш нюняти, краще не стане.»

Більшу частину свого життя **Марина Меднікова** присвятила кіно у якості кіноредактора та сценариста. Проте відзначилася вона і в полі української художньої літератури: її твори «ТЮ!», «Зірка, або Терористка», «Смерть олігарха» отримали від критиків позитивні рецензії, а читачів вразили глибиною та легкістю тексту.

«Мені зі всього вчувається, що український геній, сотні років задрісно й безжально притлумлений чужинцями як небезпечно конкурентний, прокинувся і незабаром запропонує власне бачення світу. Українська оригінальність, неповторність, самотність, як стиснута до краю пружина, має ось-ось розпрямитися.»

За матеріалами з інтернету
підготувала Васильєва Д.П.

Гол.ред: Сутиріна Т.А.
Коректор: Васецька В.Г.
Комп'ютерна верстка: Власенко М.Д.
Зав. Бібліотекою: Мак М.М.